

אדהכי הא סבא קא נחית פתח ואמר (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מרחימאי דאתרחק מני, ולבי ער פד אתיא לגבי, לכלה דהות נשואה לחתו, ואתרחק מינה, נפלת בבי מרעא, ואתפנשו כל אסיין לגבה, ולא הוו יכלין למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתכלא בהון אסיא, לקבל עשר אעבעאון, ולא הוו אשתמודעאון במרעא דילה אלא הוא, דכמה משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם ז ט) וריח אפך פתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים הוו משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוו מהניין לה, עד דאתא (דהאי) אסיא קרטנא אסתכל בדפיקו דילה, ואיהי אשתמודעא באסיא, ואמרת (שם ה ב) קול דודי דופק, ואיהו אמר פתחי לי, פתחי לאת י' דאיהי עשרה מיני דפיקו, קול דודי דופק דא ו' דפיק לתרעא, בשית (דפיקין) פרקין דדרועין, ורזא דמלה (שם יד) ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש, בתר"י ש"ש, בתרין דרועין שית פרקין, וכלהו רמיון במלת בראשית דאיהו בר"א שי"ת.

ועליהו אתמר פתחי לי באת ב', (תהלים קיח ט) פתחו לי שערי צדק, (שם כד ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, ובגין דא פתחי לי באת ב', (שם קיח כ) זה השער ליהו"ה, ודא את ב' מן בראשית, אחותי באת א' מן בראשית, רעיתי באת ר' מן בראשית, יונתי באת י' מבראשית, תמתי באת ת' מן בראשית, שראשי באת ש' מן בראשית, (נמלא טל, רזא דמלה יהו"ה אח"ד דסליק לחשבן ט"ל), דבר אחר נמלא ט"ל באלהי"ם, וביה איהי מליא"ה, באן אתר ביומא שביעאה דאיהו שתיתאה, ועל רישיה י' עטרה כלילא מעשרה, י' איהי טפה דאתמשכת מן מוחא לגבי ה' אפיקי מים, ו' ריחא דנפיק מאון שמאלא, ריח צפונית דהוה נפיק מאון שמאלא דלבא, והוה מנשב בכנור דדוד והוה מנגן מאליו, ועליה אתמר קול דודי דופק, דבקדמיתא אמרת ה' זעירא אני ישנה מן י"ה, עד דאתער ו' לגבי דאיהו ריח, ומיד קול דודי דופק בשית אתון מן בראשית, דאינון לקבל שית תיבין דיחודא, ואינון לקבל שית יומי בראשית.

ועוד פתחי לי ביומא קדמאה דאיהי ימינא, דעליה אתמר (שם קמה טז) פותח את ידיו ומשביע לכל חי רצון, ידיה יודיה, דא י' דאיהו לימינא, אחותי ביומא תניינא דתמן ה', יונתי ביומא תליתאה דתמן ו', שראשי נמלא טל ביומא רביעאה (נ"א תליתאה), דאיהו פללא דיו"ד ה"א וא"ו דאיהו חושבן ט"ל, ודא איהו גופא וברית דחשבין חד

בְּחֻשְׁבוֹ, דְּאִיהוּ וְאִ"ו דְּסֻלִיק אַח"ה, ו' עֲלָאָה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, ו' תַּתָּאָה צְדִיק, א'
אֲחִזִּי עַל תְּרוּיָהּוּ דְאַיְנוּן חַד.

קְוֻצוֹתָיו אֵלֵין שִׁית קְצוֹת דְאַיְנוּן ה"א, שִׁית פְּרָקִין דְכְּלִילָן בְּתַרִין שׁוֹקִין, דְאַיְנוּן יוֹם
חֲמִישִׁי וַיּוֹם שְׁנַי, דְעֲלִיָּהּוּ אֲתַמַּר (שיר ח טו) שׁוֹקִין עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לִילָה דְאָ שְׂכִינְתָא
תַּתָּאָה כְּלִילָא מִי"ד ה"א וְאִ"ו ה"א, וְאַמְאֵי אֲתַקְרִיאַת לִילָה, דְאִיהִי לִיל שַׁבַּת לִיל
שְׁמוֹנִים, דְאִיהִי וְדֵאֵי לִיהוּ"ה, בְּהוֹצִיאֻ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְעוֹד אֲנִי יֹשֵׁנָה בְּמִשְׁנָה,
וְלִבִּי עָר בְּאוֹרֵייתָא, דְאַתַּמַּר בְּה (שם ב יג) הַתְּאַנְה חֲנֻטָה פְּגִיָה, דְאַיְנוּן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
בְּל"ב נְתִיבוֹת פְּלִאוֹת חֲכָמָה, בְּל"ב אֱלֹהִים דְעוֹבְדָא (ד' ע"ב) דְבְּרָאשִׁית, בְּל"ב
דְאִיהוּ ב' מִן בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעִינֵי כָל יִשְׂרָאֵל, (שיר ב יג) וְהַגָּפְנִים סְמֹדֵר נְתַנּוּ רִיחַ אֵלֵין
בְּעֵלֵי מִצְוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיִתִי יָפְתִי וְלִכִּי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוֹרֵייתָא דְבִכְתָּב, יָפְתִי וְלִכִּי
לָךְ בְּהִלְכָה אוֹרֵייתָא דְבַעַל פָּה, וְעוֹד אֲנִי יֹשֵׁנָה בְּתַלַּת מֵאָה וְשִׁתִּין וְחֲמִשׁ פְּקוּדִין
דְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּחוֹשְׁבֵן אֲתוּוֹן יֹשֵׁנָה, וְלִבִּי עָר בְּרַמ"ח פְּקוּדִין דְעֵשֶׂה כְּחֻשְׁבוֹ וְלִבִּי וְר'
מַעַר, רְמֹז דְאַתִּיָּהִבוּ מִימִנָא וּמִשְׁמָאלָא, מֵאֵי ע' מִן עָר דְאִיהוּ בְּתוֹסְפַת, דְאָ עֲמוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא, דְאַתַּמַּר בִּיה (דברים לג כח) עֵין יַעֲקֹב, דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְכְּלִיל
פְּקוּדִין דְעֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. דְאַתִּיָּהִבוּ מִימִנָא וּמִשְׁמָאלָא בִיה כְּלִילָן.

וְעוֹד קוֹל דְדוּדֵי דוּפֵק דְאָ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְאִיהוּ תוֹר"ה כְּלִיל תְּרִי"א, דְאַתִּיָּהִב
מְתַרִין דְרוּעִין דְתַמָּן אַבָּא וְאַיְמָא דְאַיְנוּן י"ה, וּבְהוֹן אֲשַׁתְּלִים תוֹר"ה דְאִיהוּ ו' כְּלִיל
תְּרִי"ג, ה' תַּתָּאָה אוֹרֵייתָא דְבַעַל פָּה כְּלִילָא מְכַלְהוּ אֲתוּוֹן, וּבְה אֲשַׁתְּלִים יְהוּ"ה.

וְעוֹד אֲנִי יֹשֵׁנָה, שְׁנִיָה וְדֵאֵי לְחֲכָמָה דְאִיהִי י', כַּד אֲתַרְחַק מִינִי רְחִימָאֵי דְאִיהוּ ו', וְרוּא
דְמִלָּא (משלי ג ט) יְהוּ"ה בְּחֲכָמָה יָסֵד אֶרֶץ פּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, בְּחֲכָמָה דְאִיהוּ אַבָּא י',
יָסֵד בְּרָתָא דְאִיהִי אֶרֶץ, ה' זְעִירָא הָאֶרֶץ וְדֵאֵי, פּוֹנֵן שָׁמַיִם דְאָ ו', בְּתַבּוּנָה דְאָ אִימָא
עֲלָאָה, דְבִנְיָה אֲתַקְרִיאַת לְעִילָא כַּד אִיהִי עִם בְּעִלָּה, תְּבִנְיָה אֲתַקְרִיאַת לְתַתָּא כַּד
אִיהִי עִם ו', דְאִיהוּ בָּן, ו', וְת' דְאִיהוּ תַפְּאֶרֶת, אֲשַׁתְּאֶרֶת אִיהִי ה' עֲמִיָה, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
דְאֵת י' אִיהוּ עִם אִימָא, וְאִיהוּ מְרַחֵק מִינָהּ, אֲתַמַּר בְּה אֲנִי יֹשֵׁנָה (וְאִיהִי שְׁנִיָה לָהּ).

וְעוֹד יֹשֵׁנָה בְּגִלוֹתָא, דְלֹא דְפִיק בְּה, וּבְתַהוּא זְמַנָּא דִיִּיתִי בְעִלָּה, קוֹל דְדוּדֵי דוּפֵק דְאִיהוּ
ו' רְחִימוּ דִילָהּ, רוּחַ צְפוּנִית נְפִיק לְגַבְהָ דְנִשְׁיב בְּכַנּוֹר דְהוּ, וְרוּחַ דְרוּמִית מְסֻטְרָא
דִימִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דְאַיְנוּן מַיִם מְסֻטְרָא דְחֶסֶד דְתַמָּן חֲכָמָה.

ובזמנא דייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית פגוונא דקרפן עולה ויזרה, סליק ה' עלאה לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', ומה דהוה יהו"ו, אתחזר יהו"ה, אבא עם אימא, ברא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא בריה הוא מרחקא משכינתיה, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, דתמן גבורה בעפון ותמן עותרא, הדא הוא דכתיב (איוב לז כב) מצפון זהב יאתה, ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו, (תמן לצפון שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דיליה, פי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי פי אני יהו"ה וגומר, פד יהא יהו"ה פדקא יאות כל אות בחברתה, הדא הוא דכתיב (בראשית כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לקחה זאת.

על פן יעזב איש את אביו ואת אמו, דא חכמה אביו, ובניה אפא, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) פי אם לבניה תקרא, ודבק באשתו דא ו' בן, ולבתר דאתדבק באשתיה דאיהו ה' והיו לבשר אכה, ודא איהו קרפן עולה ויזרה, קרפן קריבו דאתון דמתקרבו י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרפן ליהו"ה, דאתקריבת אתתא לבעלה, הדא הוא דכתיב (ויקרא א ב) אדם פי יקריב מקם קרפן ליהו"ה, מאי אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו קריבו דאתון, ומאן קריב (דף קז ע"א) לגבי אתון, דא עלת על כל העלות. ביהוה זמנא דפיקו נחית וסליק מארבע דפיקין לעשר, דפיקו בארבע אתון, סליק באשא ורוחא, ונחית במיא ועפרא, ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בן, עולים תרי ויורדים תרי, ואינון מים קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק עפר מאנא דבלהו, בגין דקמ"ץ דאיהו מים י', ביה סליק ה' דאיהי לשמאלא דאיהי שב"א אש, ואמאי סליק ה' בקמ"ץ, בגין דתמן י' דאיהי חכמה, פמה דאוקמוהו הרועה לתחפים ידרים, ויהון י"ה בימינא, ה' איהי עם אפא, ואיהי ארץ, נחית לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם, דאיהו רוח דנשיב באון שמאלא דלבא, ויהון ו"ה בשמאלא לקבל לבא, ביהוה זמנא (יחזקאל א כ) אל אשר יהיה שמה הרוח לקחת ילכו.

כל נביאיא מתנהגין אבתריה, בערקין דלבא דמתנהגין בלהו ברת רוחא דלבא, ומאי ניהו שפ"ה דא מט"ה, דאתמר ביה (קהלת א ו) הולך אל הרום וסובב אל צפון וגומר, ולבתר דסלקין תרין ונחתין תרין, סלקין (ארבע) דפיקין לעשרה, פגוונא דא יוד הא ואו הא, פאת י' סליק ה', ובאת ו' ה' תננינא, פא' סליק י', דאיהו בעשר אעבעאן דידין ובעשר אעבעאן דרגליו, כל אתון סלקין בוא"ו דאיהו אה"ה, פחשפון אר"ץ, דאיהי שכניתא, סליקת לנקודי לחושפון זעיר דחנוף, קמ"ץ י"ה, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו',

סגול ח"י, חלם ט"ו, תירק י"א, חירק ב"י י"ב, שירק ו', שורק עם ו' י"ב, (נ"א מאי ניהו שורק
איהו ארץ), לחשבון זעיר דחננה, ותאי איהו חשבון לכל נקודין לחשבון זעיר.

אמר ליה והא אתון דיהז"ה דאינון קרפן עולה ויורה, מאן סליק בקדמיתא ומאן
נחית, ו' נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוה מארי
מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהו ירושלים
דלעילא, עד היעול ו' בה' דאיהו ירושלים דלתתא.

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהו בני מרעא מרחימא,
צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר, דהא קול הודי הופק, קול רחימא, דפיק לגבה
בתקיפו סגי לארבע סטרין, הדא הוא דכתיב פה (יחזקאל לו ט) אמר יהו"ה מארבע
רוחות באי רוח, מסטרא דאזיר קדמאה דאיהו קדמון על פלא, דפיקו דרוחא איהו
לח, מסטרא דחכמה איהו קר, מסטרא דאימא איהו בחמימו סגי, בגין דאזיר קדמאה
נטיל בעמודא דאמצעיתא ונטיל בצדיק, וחכמה דאיהו קר נטיל בחסד ונצח, ואימא
דאיהו חמימא נטילת בגבורה והוד, ומסטרא דשכינתא תתאה איהו יבש, דאיהו
ארץ, דאתמר בה (בראשית א י) ויקרא אלהים לבישה ארץ, והא אינון ארבע וסלקין
לעשר, בגוונא דארבע אתון דאינון יהו"ה, דסלקין לעשר יוד הא ואו הא.

ולתתא מיכא"ל גבריאל"ל נוריא"ל רפא"ל, אינון לבושין לארבע רוחין, דאתמר בהו
(ישעיה יא ב) רוח יהו"ה, רוח חכמה ובונה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה,
רוח יהו"ה דאזיר קדמאה, רוח חכמה ובונה תרין ספירן אבתריה, רוח עצה וגבורה
ימינא ושמאלא, רוח דעת ויראת יהו"ה דא עמודא דאמצעיתא ומלכות.

והריחו ביראת יהו"ה דא ריח נוח, ומאי ניהו ריח נוח דא צדיק דביה נייחא, דנח
איש צדיק, אשה ליהוה דא נצח והוד, עליהו אתמר (במדבר כח ב) את קרבני לחמי
לאשי, אשי יהו"ה אתקריאו, עליהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, (ישעיה כד טו) על
פן באורים כבודו יהו"ה, (שיר ז ט) וריח אפוד פתפוחים, (משלי כה יא) תפוחי זהב במשפיות
קסר, ואינון תרי אופני המרפבה, דתלת דרגין אינון, שרפים וחיית ואופני קדש,
שרפים תרין דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים תרין (דד יק ע"ב) שוקין,
מרפבה דכלהו שכינה, בגין דאינון שית תיקונין מסטרא דאת ו', דאיהו רוחא קדישא
(נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרפכה דילה פלילא מארבע רוחין, ודא איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלפא, דאיהו הבל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שית דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן כל נשמתין בארחה אצילות, ולא איהו האי פרסיא בארחה בריאה, אלא בארחה אצילות, דשכינתא עלאה איהי פסא כבוד מרום מראשון (ירמיה יז יב) דאיהו מלכות.

ובהון יהה"ו תהי"ו (ס"א ההו"י) אתלבש בשית ספירן, דאינון שש מעלות לפסא, י אתלבש בחכמה וסליק לעשרה, דאינון עשר גלגלים דכרסיא, א לעילא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, ודא אויר קדמון, ה' זעירא איהי לימינא, וחקמה לימינא נטיר לה, ובהאי אתר יהו"ה בחכמה יסד ארץ, (משלי ג ט) ה' לשמאלא אש על לפא, ו' רוחא דנשיב לגבה, ובעי רחמי מינה דלא אוקידת עלמא, בגין דגרמי לה דאתרחקא מבעלה, ומאריה רוגזהא.

ולזמנין דייתי פורקנא, אתמר לגבי ו' דאיהו דרגא דמשה, מוליך לימין משה (ישעיה סג יב), לסמכא ה' דיליה בימינא, ודא איהו חי יהו"ה שכבי עד הפקר, בקר דאברהם, י אזיל לשמאלא וזקיף לה' דיליה, ודא איהו קרבן עולה ויורה, ורזא דמלה, יעקב בהאי אתר שכל את ידיו, ולחפימא ברמיזא.

אתחזר י"ה לשמאלא, דאינון שמור, ו"ה לימינא דאינון זכור, ודא איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמ"י שס"ה לשמאלא, ו"ה עם זכר"י רמ"ח לימינא, בפסח יהו"ה לימינא, בראש השנה י"ה לשמאלא, שבועות אחיד בתרווייהו ודא עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לה גם את זאת, ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבת זוגיה דאיהי אדנ"י, ובאן אתר בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י, ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה, מיד ויבן לו בית דא סופה, פמה דאת אמר (שם יז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.

בההוא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא, דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה, בההוא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער, לאתערותא דפורקנא, ובההוא זמנא נשיב רותא דקודשא בה, דבזמנא דרותא דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא דלפא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) ונהנה רוח סערה פאה מן הצפון, דסעיר גופיה דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובההוא זמנא שלטין בעלמא כל רוחין ושרין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה דבר נש, וביה וימררו את חיייהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא פבד, דאיהו פבד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא חוורא, דאיהי פבדה על בר נש, ומינה יתון ליה פמה מרעין בישין, דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין דיליה.

ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דדמא, דאתמר ביה (בראשית כה כז) איש יודע ציד איש שדה, ומאי ניהו דפיקו דדמא רוח סערה, דאתגבר ביה דמא דערקין דכבה דאיהו עשו הוא אדום (שם לו א), דערקין דיליה פי רגליהם לרע ירוצו וימחרו לשפך דם (משלי א טז), אשר עבדו בהם בפרך (שמות א יד), דפיקו במרה אוכמא, דאיהו יבש פריקניא, ובגין דא אתמר ביה בפרך.

וכד אתעבר רוח סערה, פמה דאת אמר (זכריה יג ב) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, אתער דפיקו בההוא רוחא, עליה אתמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בההוא זמנא הבלים דצלותין סלקין ביה פרוחא דקודשא לגבי עילא, ויתערו לגבייהו הבלים עלאין, דאתמר בהו (דק קח ע"א) (דברים ח ג) כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וכו', דאיהו הבל דלבא דשכינתא קדישא, להב המזבח, ומיד דסליקת בהבליהם דפומייהו דישראל בצלותין, קודשא בריה הוא שאיל בגינה מי זאת עולה מן המדבר (שיר ג ו) מי בזאת עולה ודאי.

ובגין דא אית הבל ואית הבל, אית הבל דאתמר ביה (בראשית ד ב) ותוסף ללדת את אחיו את הבל, ואית הבל דצלותין ופולחנין טבין, ואית הבל דמלין בטלין מלין ריקנין, דאתמר בהון (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו, מאי בעת פקודתם, אלא בזמנא דאתי פורקנא ופקודה לישראל, יאבדו מעלמא, הבל תעתועים דתועים לבני נשא, ורוחא דקודשא שליט בעלמא, דאיהו דפיקו דאתמר ביה (שיר ה ב) קול דודי דופק, דפיקו דסליק בגלגלי ימא, דספינה דאיהי לבא, וכל גלייא עליהו אתמר, (יחזקאל א ב) אל אשר יהיה שמחה הרוח ללקת ילכו, ובהון החיות רצוא ושוב, רצוא תרין ושוב תרין, ואינון יהו"ה, דאתמר בהון (שם לו ט) פה אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח.

שְׂכִינְתָא עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (ירמיה ה כב) אֲשֶׁר שָׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם, וְאִיהוּ תַּחֲוּמָא דְּכַלְהוּ, כְּגוּוּנָא דְּתַחוּם שַׁבַּת, וְכַד רְצִין גְּלִין בְּאַרְבַּע רוּחִין, מִיַּד דְּחִזְיִין שְׂכִינְתָא דְּאִיהוּ חוֹל לֵב (ג"א ל"ם), דְּאִיהִי חוֹל דְּאַסְחָר לְיָמָא, אֲתַמַּר בְּהוֹן וְשׁוּב, חֲזָרָאן לְאַתְרֵיהּ, וְאַלִין אַרְבַּע רוּחִין כַּד נְפָקִי מִן לְבָא, תַּנּוּעָה דְּלֵהוֹן אִיהוּ לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּסַפִּינָה, תַּרִין בְּתַרִין בְּנָפִי רִיאַה, וְתַרִין בְּתַרִי בְּתֵי לְבָא, וְתַנּוּעָה דְּדַפִּיקוּ דְּרוּחָא עֲבִיד תַּנּוּעָתִיהּ, וְדַפִּיק בְּנִקּוּדָה אַחַת אוּ תַרִין אוּ תַלְת, וְאַתְחַזֵּר לְאַתְרֵיהּ, וּבְנִקּוּדִין דְּדַפִּיק אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּפִיקוּ, לְזַמְנִין דְּפִיק זְמָנָא חֲדָא וְאַתְחַזֵּר לְאַתְרֵיהּ, וְדַפִּיקוּ דָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּנִקּוּדִין דְּאַוּרֵייתָא, בְּהַהוּא זְמָנָא דְּדַפִּיק בְּנִקּוּדָה חֲדָא לְתַתָּא אִיהִי חִיר"ק, וְאַם הִיא לְעִילָא אִיהִי חֲל"ם, כַּד אִיהִי בְּאַמְצַעִיתָא אִיהוּ שׁוּר"ק, אִם הִיא לְעִילָא אַחֲזִי דְּאַתְגַּבֵּר אֲשָׂא דְּאִיהוּ חֵם וְיָבֵשׁ וְאִיהוּ קַל, דְּעִלְיָה אֲתַמַּר (ויקרא ו ב) זֹאת תִּזְרֹת הָעוֹלָה, וְאַם הוּא דְּפִיק נְקוּדָה לְתַתָּא אִיהוּ חִיר"ק, וְנַחֲתִית בְּמִיָּא דְּאִיהוּ קַר וְלַח וְאִיהוּ כְּבֵה, וְאִי דְּפִיק נְקוּדָה בְּאַמְצַעִיתָא שׁוּר"ק דְּנִשְׁיב (ג"א דְּנַחֲתִית) בְּרוּחָא עַל מִיָּא, וְאַחֲרֵי בְּתַרְוֵיהּ וְאִיהוּ חֵם וְלַח.

וְהִיא אִיהוּ דְּנִקִּיד זְמָנָא חֲדָא לְעִילָא וְאַסְתַּלַּק דְּפִיקוּ, אוּ דְּפִיק זְמָנָא חֲדָא לְתַתָּא וְאַסְתַּלַּק דְּפִיקוּ, אוּ דְּפִיק זְמָנָא חֲדָא בְּאַמְצַעִיתָא וְאַסְתַּלַּק דְּפִיקוּ, וְאַם דְּפִיק תַּרִי זְמָנֵי דָא בְּתַר דָּא וְאַסְתַּלַּק דְּפִיקוּ, הָא אֵינּוּן צַר"י דְּדַפִּיקוּ דְּלֵהוֹן שְׁוִין, אֲבָל דְּפִיק נְקוּדָה חֲדָא לְעִילָא וְנְקוּדָה חֲדָא לְתַתָּא דָּא בְּתַר דָּא אֵינּוּן שְׁב"א, וְתַרִין נְקוּדִין, אֵינּוּן אִשׁ וּמִים, לְזַמְנִין דָּא סְלִיק וְדָא נַחֲתִית, כְּגוּן אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל (לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם) וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן (לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה), (בראשית א טז) וְלְזַמְנִין אֵינּוּן שְׁוִין וְאֵינּוּן שָׁמַיִם אִשׁ וּמִים, וְלְזַמְנִין דְּפִיק תַּלְת דְּפִיקִין חֲדָא לְעִילָא וּבְתַרִיהּ תַּנְיִנָּא בְּאַמְצַעִיתָא וּבְתַרִיהּ תַּלְתָּא לְתַתָּא, הָא תַּלְת יְסוּדִין יִתְעַרוּן בֵּיהּ דְּאֵינּוּן אִשׁ וּמִים וְרוּחַ בְּאַמְצַעִיתָא וְדָא שׁוּר"ק, וְאַם דְּפִיק תַּרִין דְּפִיקִין שְׁוִין דָּא בְּתַר דָּא וְנְקוּדָה בְּתַר תַּרִין לְתַתָּא הָא אֵינּוּן סְגוּ"ל, דְּאֵינּוּן מִים וְאִשׁ רוּחַ לְתַתָּא, וְלְזַמְנִין דְּפִיקוּ בְּפּוֹתֵיהּ בְּאַרְיִכוּ דָּא פֶּת"ח, וְלְזַמְנִין דְּפִיק בְּאַרְיִכוּ וְנִקִּיד נְקוּדָה אַבְתַּרִיהּ דָּא קַמ"ץ, בְּאַרְיִכוּ אַחֲזִי רַחֲמֵי.

אִם זְכוּ דְּפִיקוּ דְּפִיק בְּאַלִין נְקוּדִין תַּשַּׁע, שְׂכִינְתָא מְאָנָא לְכַלְהוּ עֲשִׂירִית לוֹן, כְּגוּן דְּבָהּ כְּלִילָן כָּל אַתְוּוֹן, וְאַתְוּוֹן אֵינּוּן לְגַבִּי נְקוּדִין כְּגוּפָא לְגַבִּי רוּחָא, וּבִין כָּל דְּפִיקוּ וְדַפִּיקוּ (י' שְׁעוּרִיהּ דְּאִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה), ו' שְׁעוּרִיהּ דְּאִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה. (דף קח ע"ב) וְכַד נְקוּדִין דְּפִיקִין בֵּיהּ, אֵינּוּן דְּפִיקִין כְּלָהוּ דְּפִיקִין בְּנִיחָא בְּרַחֲמֵי, וְכַד לִית תַּמָּן ו' דְּפִיקִין בְּמַהֲירוּ, וְאֵינּוּן דִּינִין דְּפִיקִין דְּדוּחְקָא בְּתַר דוּחְקָא, וְאֵינּוּן (ירמיה ל ז) עֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמְנָה יִנְשַׁע.

וּמֵאַנָּא דְנִקְוֵדִין אִיהוּ נְפִישׁ, נְשַׁמְתָּא אִיהִי כְּתֵר עַל כְּלָהּ, וּמִינָה כְּתָרִין, דְּאִינוּן טַעְמֵי
תְּנוּעָה דְנִקְוֵדִין וְאַתְוּוּן, וְאִיהִי תֵלְיָא בְּמַחְשַׁבְתָּא, וּנְקוּדִין תֵּלְיִין בְּאַמְרָה, אַתְוּוּן
בְּעֵשְׂיָה, וְדָא אִיהוּ אוֹמֵר וְעוֹשָׂה, מְסַטְרָא דִּימִנָּא אַמְרָה, מְסַטְרָא דְשַׁמְלָא עֵשְׂיָה,
עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיָהּ אוֹמֵר וְעוֹשָׂה, וּבְמֵאֵי אוֹמֵר וְעוֹשָׂה, בְּתוּיָהּ, דְאַתְמַר
בָּהּ (בראשית א ג) יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, יְהִי אוֹר יְהִי י' בְּאוֹר וְאַתְעָבִיד אֲוִיר דְאַחִיד בְּתְרוּיָהּ
בְּעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.

וְאִית דְּפִיקוּ דְעֵין תְּדַעַת טוֹב וְרַע, דְּמַהֲאֵי אַתְר יִצְר טוֹב וְיִצְר רַע, וְאִיהוּ רִזָּא דְלַהֲט
הַחֲרֵב הַמֵּתֶּהֱפֶכֶת (שם ג כד), דְּאַתְהַפֵּד מִמַּטָּה לְנַחֲשׁ וּמִנַּחֲשׁ לְמַטָּה, דְּפִיקוּ דְיִצְר הַטוֹב
אַחֲזֵי בְּרִיאוּתָא וְאַסּוּתָא דְכָל אַבְרִין, וְדְפִיקוּ דְיִצְר הַרַע אַחֲזֵי מְרַעָא דְכָל אַבְרִין
דְּגוּפָא, וְכָל מָאן דְּאֵלִים גָּבַר, אִי מִתְגַּבְּרִין וְכוּן אַתְהַפֵּד מִנַּחֲשׁ לְמַטָּה, וּמִיָּד מַטָּה כְּלָפֵי
חֶסֶד וְכָל גּוּפָא אַתְסִי, וְאִם מִתְגַּבְּרִין חוּבִין אַתְהַפֵּד מִמַּטָּה לְנַחֲשׁ וְנִשְׂיָד כָּל אַבְרִין
בְּכַמָּה נְשִׁיבִין דְּכַאֲיִבִין וּמְרַעִין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְמַר בְּדְפִיקוּ, אִין קוּל עֲנוּת גְּבוּרָה
וְאִין קוּל עֲנוּת חֲלוּשָׁה קוּל עֲנוּת אֲנָכִי שְׁמַע (שמות לב יח), קוּל דְּעֲנוּיָא קוּל דְּדְפִיקוּ דְּבִי
מְרַעָא דְּגִלוּתָא אֲנָכִי שְׁמַע.

וְאִית דְּפִיקוּ מֵאִלְנָא דְּאִיהוּ בִישׁ, לִית בִּיה טַב כְּלָל, דְּמִנִּיה נְפִיק רִיחַ סְעָרָה, דְּאַסְעִיר
בִּיה גּוּפִיה דְּבַר נֶשׁ, וְאַתְמַר בִּיה (מלכים א יט יא) רִיחַ חֲזַק מִפָּרֶק הָרִים, דְּאִינוּן גְּרַמִּין
דְּגוּפָא, וּמִשְׁבַּר סְלָעִים, דְּאִינוּן צְלָעוֹת דְּגוּפָא דְּאִינוּן פְּגוּוּנָא דְּסְלָעִים, וְהֵאֵי אִיהוּ
נְפִיק בְּזוּדוֹן וְלִית לִיה מִשְׁקָל וְשַׁעוֹר, וּבִיה (יונה א ד) וְהֵאֲנִיָּה דְּאִיהוּ גּוּפָא חֲשֻׁבָה לְהַשְׁבַּר,
וְהֵאֵי דְּפִיקוּ סְלִיק וְנַחֲתִית בְּגַלִּי יִמָּא, דְּאִינוּן עֲשָׂר כְּתָרִין תַּתְּאִין, פְּגוּוּנָא דְּאִיהִי מְלֻכוֹת
קוּדִישָׁא חָכִי אִיהוּ מְלֻכוֹת חֲזִיבָא, פְּגוּוּנָא דְּמִלָּה חָכִי אִיהִי עָרְלָה, דְּתַמָּן סַמְא"ל עָרְלָה,
וּבַת זוּגִיָּה עָרְלָה, נְחֹשׁ וְאַשְׁת זְנוּנִים.

לְקַבֵּל תְּרֵי יָרְכִי קְשׁוּט מְסַטְרָא דְּמְסַאֲבוּ תַאוּמִיא"ל תוּמִיא"ל, וְלְקַבֵּלִיָּהּ אַתְמַר (שמות
טו ה) תְּהַמֵּת יְכַסִּימוּ יִרְדוּ בְּמַצּוּלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן, לְקַבֵּל עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא אִיהוּ עוּגִיא"ל
דְּמַתְמָן עוּג מְלָדָה תְּבִשּׁוּן, מְסַטְרָא דְּתָרִין דְּרוּעִין אִינוּן (אגניא"ל) עוּזִיאַל, אַגְנִיאַל מַתְמָן
אַגַּג, וּבִיה כִּי גָאָה גָאָה סוּם וּרְכַבּוּ רְמָה בְּיָם (שם א), עוּזִיאַל, מַתְמָן עוּזִיאַל, וּמַתְמָן
עוּזִיאַל וְעוּזִיאַל, וְאִיהוּ חוּרִיאַל, יְכַרְסְמֵנָה חוּזִיר מְיָעֵר (תהלים פ יד), וְעֵלִיָּה אַתְמַר (בראשית
כז מ) וְעַל חֲרָבָה תַחֲיָה, וְאִיהוּ שַׁעֲרִיאַל, דְּמַתְמָן רִיחַ סְעָרָה, וְאִיהוּ עֲשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר,
וּמַתְמָן שַׁעֲרָא בְּאַשָׁה עָרְוָה, וְעֵלִיָּה אַתְמַר הַהוּא דְּאַתְמַר בִּיה (שמות טו ב) עֲזִי וְזִמְרַת י"ה
וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהו"ה אִישׁ מְלַחֲמָה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוּמָר.

לְקַבֵּל בֵּינָה דְאִתְמַר בְּהָ אֵלֶּךָ בֵּינָה, אֵלֶיךָ אֲלוֹפֵי עֵשׂוֹ, לְקַבֵּל חֲכָמָה אָדָם בְּלִיעֵל אִישׁ אֶזְרָא, לְעִילָא כְתָרִיא"ל (נ"א כְתָרִיא"ל) לְקַבֵּל כְּתָר עֲלִיזָא, וּמִתְמַן כְּרַת לְכָל אֵלֶיךָ דְעֵבְרִין עַל אֲרִייתָא, וְאִינוּן כְּתָרִין תְּתָאִין אִינוּן קְלִיפִין לְעֵשָׂר סְפִירָא, וְעֵשָׂר סְפִירָא מִזְחָא בְּגִוּיָהוּ, וְאֵלֶיךָ קְלִיפִין אִינוּן מְחִיצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין מִתְלַבֵּשׁ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה, לְקַיְמָא בְּשְׁכִינְתָּיה (תְּחִלִּים קג יט) וּמְלַכּוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְלְקַיְמָא בֵּיהּ (שם מז ח) כִּי מִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אָבִל לְעִילָא בְּאִתְרֵיהּ אִתְמַר (שם ח ה) לֹא יִגְדֹּרָה רָע, אֲלָא קְלִיפִין דִּילֵיהּ לְעִילָא אִינוּן לְבוּשֵׁין מִכְּפָה גְּוִינִין שְׁפִירִין דְּהִנְהוּרָא, דְּמִנְהוּן אִתְפְּשֵׁט קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִלוּתָא, וְאִתְלַבֵּשׁ בְּאֵלֶיךָ אֲחֵרְנִין, בְּגִין לְנִטְרָא לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן מִתְלַבֵּשֵׁין בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין, וְדָא אִיהוּ (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתָם לֹא צָר (דף קט ע"א) וְכוּ', בְּקִדְמִיתָא יְהִיב לֹאן בִּידָא דְשְׁלִיחַ דְּאִיהוּ גְּבַרְיָאֵל, וְלֹא הָוָה מְזוּנָא לְסַמָּאֵל וְלְמִשְׁרַיִן דִּילֵיהּ אֲלָא עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, בְּגִין חֻבִּין דִּיִּשְׂרָאֵל אִתְלַבֵּשׁ הוּא בְּהוּן, וְכַבֵּיכּוֹל אֲתֵי לֵיהּ עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְהֵאִי אִם יִשְׂרָאֵל אֲזִלִּין בְּאֶרֶח מִיִּשְׂרָאֵל וּמְקַיְמִין אֲרִייתָא וּפְקוּדֵין דִּילֵיהּ, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא מְקַיְמִין אֲרִייתָא וּפְקוּדֵין דִּילֵיהּ, יְהִיב עֵשָׂר כְּתָרִין בִּידוּי דְסַמָּא"ל, וְלֹא צָרִיךְ מְזוּנָא לֹא מִידָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כֹּל שְׁכֹן מְשְׁלִיחָא דִּילֵיהּ, וְדָא לְפָרְעָה דְאִמֵּר (יחזקאל כט ג) לִי יְאֹרִי וְאֲנִי עֹשִׂיתִנִּי, בְּגִין דְּחֻזָּא כְּתָרִין נוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמָּא"ל, דְּבִקְדָמִיתָא כִּד הוּוּ כְּתָרִין תְּתָאִין בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מַה כְּתִיב בְּיִשְׂרָאֵל (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיהֶם, וּבְזִמְנָא דְאִינוּן כְּתָרִין נוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמָּא"ל, לֹא דְחִלִּין אֲוִמִּין דְּעֵלְמָא מִיִּשְׂרָאֵל, וְעֵבְדִין בְּהוּן פְּרַעוֹתֵיהוּן, עַד שְׁעֵתָא דְפּוֹרְקָנָא דִּיתְקַיְמִים בְּהוּן (זכריה יג ב) וְאֵת רֹחַ הַטּוֹמְאָה אֲעֵבִיר וְכוּ', דְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין גְּרָמִין אִפְרָשׁוּתָא בֵּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּבֵין יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ רְזָא כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדָלִים בִּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהִים"ם (ישעיה נט ב), וְעַתִּיד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֲעֵבְרָא אֵלֶיךָ קְלִיפִין, וְלֹאֲתַחְזָא לְיִשְׂרָאֵל בְּמוֹחָא מְלָנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ל כ) וְלֹא יִכְנַה עוֹד מוֹרִיךְ וְהִיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ, וְלֹא יִהְיֶה מְחִיצָה בֵּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

וּבְזִמְנָא דְעֵשָׂר סְפִירָא מִתְלַבֵּשֵׁן בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין, אֵלֶיךָ דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עֵבְדִין אֲוִמָּאָה בְּשִׁמְהֵן וּבְתוּיֹת דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאֵלֶיךָ קְלִיפִין וּבְטָלִין גְּזֵרָה, וְעַל אֵלֶיךָ קְלִיפִין אָמְרוּ דְצָרִיךְ הַבְּדִלָה, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִתְלַבֵּשׁ בְּהוּן בְּיוֹמִין דְחוּל, וּבְשִׁבְתָּא אִתְפְּשֵׁט מִנְהוּן וְאִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין דְקִדְשׁ, וְעֵשָׂרָה לְבוּשֵׁין אִינוּן דְקִדְשׁ, דְאִתְמַר בְּהוּן (דברים לב יב) יְהוָה בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נִכְרָה, בְּדָד עֵשָׂר, כְּחוּשְׁבֵן עֵשָׂר קְלִיפֹת דְחוּל, כִּד אִתְלַבֵּשׁ בְּהוּן אִתְמַר (ויקרא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לְמַחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, בְּהֵיאֵל קְלִיפָה דְגָרִים

בר נש לאתלבשא שם ה' ביה נטיל נוקמא, ובגין דא לא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך לשא (שמות כ ז), ובגין דא תקינו בהבדלה המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך, דלא יחבר קליפין לחול לקליפין דקדש, ולא יעביד לון תערובת.

ודא איהו (ויקרא יט יט) שדך לא תזרע פלאים ובגד פלאים שעטני, וכל מאן דערב לון אתמר ביה (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא וגומה, דבשבת דאתפשט קודשא בריה הוא מאלין לבושין ואתלבש בלבושין דקודשא, לא צריך לקרבא קדמוהי (נ"א קדמיהון) לבושין לחול, דמוחא לא מקבל טומאה, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, דביה לא יכיל לאתערבא שום עירוב, אלא בלבושין דאתלבש בשבת ויום טוב יכיל לאתערבא, ובגינייהו מני למעבד הבדלה, דלתתא אית אילנא מערב טוב ורע פלאים, ועליה אתמר (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, בגין דההוא מוחא דיליה בפריאה, יכיל לאתערבא עמיה קליפה, אבל מוחא דאיהו נהורא פארה אצילות לא יכיל לאתערבא עמיה (נ"א ביה) שום תערובת.

ואית אילנא דטוב ורע דקליפין, דאינון גרעינין אינון מלגאנו רע, ומוחא דקיק מלבר טוב, ואית דמוחא דקיקא מלבר טב ומוחא סגי ביש מלגאנו, פגון דהבא וכספא זעיר מצופה מלבר, ועופרת סיגים מלגאנו, דא מוניטא דשקרא, פומיה טב ולביה ביש, ואית דאיהו קליפה מלבר ומוחא מלגאנו, ועלייהו אתמר גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור.

ואית אילנא לתתא דעבודה זרה, דלית ליה מוחא אלא קליפה מלגאנו ומלבר, ועליה אתמר (תהלים א ד) לא בן הרשעים פי אם פמוץ אשר תדפנו רוח, ואיהי אשרה דנטעין אומין דעלמא קדם עבודה זרה, דאיבא דיליה מוץ אשר תדפנו רוח, בזמנא דייתי מלכא משיחא (דף קט ע"ב) עתיד קודשא בריה הוא לאעברא פל אלין קליפין לעילא ואמצעיתא ותתא, ולא יהא ערבוביא בפמליא דלעילא, ביההוא זמנא (דברים לב יב) יהו"ה בדר ינחנו לישראל ואין עמו אל נכה, ביההוא זמנא (בראשית ד ב) ותוסף ללדת, איתוסף רוחא דקודשא על ישראל, הדא הוא דכתיב (יחזקאל לו כו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם.